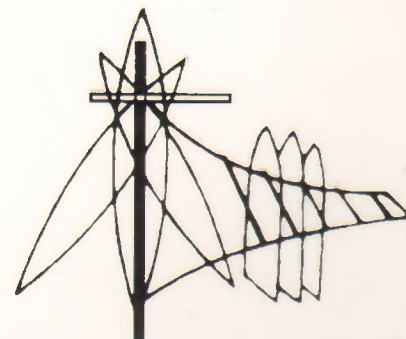

LITURGICKÝ SPEVNÍK III.

SPEVY NA POPOLCOVÚ STREDU
SVÄTÝ TÝŽDEŇ
A VEĽKÚ NOC

Popolcová streda
Kvetná nedeľa
Antifóny na všedné dni Svätého týždňa
Zelený štvrtok – večerná omša
Veľký piatok
Sprievod k Božiemu hrobu
Veľkonočná vigília
Obrad „Vzkriesenia“
Veľkonočná nedeľa
Procesia po večerách veľkonočnej nedele
Veľkonočný pondelok

LITURGICKÝ SPEVNÍK

III

SPEVY NA POPOLCOVÚ STREDU SVÄTÝ TÝŽDEŇ A VEĽKÚ NOC

SLOVENSKÁ LITURGICKÁ KOMISIA
1993

Liturgický spevník III schválila Slovenská liturgická komisia dňa 30. 11. 1992

+ *Vladimír Filo,*
biskup, predseda SLK

Imprimatur
č. 579/93
Trnava 18. 2. 1993

+ *Domonik Hrušovský*
Domonik Hrušovský
biskup, generálny vikár

Slovenská liturgická komisia 1993

ISBN 80-900452-7-8

Obrady Veľkej noci i celého Svätého týždňa tvoria vrchol liturgického roka. Slávime tu tajomstvo Kristovho umučenia, smrti a zmŕtvychvstania. V ňom pramení Božia milosť a z neho čerpajú sviatosti a sväteniny všetku svoju účinnosť.¹ Spev zhromaždených veriacich, prisluhujúcich a kňaza má v slávení Svätého týždňa a najmä veľkonočného trojdnia osobitný význam, lebo práve spev najlepšie zodpovedá slávnosti tých dní a dodáva textom väčšiu pôsobivosť a silu.²

Liturgické knihy – najmä Rímsky misál a s ním súvisiaci lekcionár a graduál – nám podávajú vzácne texty určené pre spev, čerpajúce zo Svätého písma alebo starých liturgických prameňov, tradíciou mnohých stáročí vyskúšané a logicky začlenené do obnovej liturgie. Je to hodnota, ktorá nás zaväzuje k ich správne mu využívaniu, a to tak, aby ich prednes viedol k plnej, uvedomelej a činnej účasti na liturgii.³

Pri obradoch Svätého týždňa majú dôležitú a nezastupiteľnú úlohu chrámoví speváci a hudobníci – spevácky zbor, speváci žalmov, predspeváci, organista. Im je určený tento zošit s plným znením spevov, s organovými sprievodmi a s vysvetleniami. Z tohto zošita vychádza abstrakt, menší zošit pre radových členov speváckeho zboru a pre zhromaždenie veriacich, ktorí sa majú zapojiť do spevu krátkymi zvolaniami, odpoveďami, antifónami a spoločnými piesňami.

V zošitoch sú najprv spevy na Popolcovú stredu, ktorá má medzi všednými dňami osobitné postavenie: ňou sa začína pôstne obdobie zamerané už na Veľkú noc. V zošite sú aj spevy na všedné dni Svätého týždňa, a nakoniec aj spevy na Veľkonočný pondelok, prvý všedný deň vo veľkonočnej oktáve.

¹ Porovnaj konšt. SACROSANCTUM CONCILIUM o posv. liturgii čl. 61.

² Obežník Kongregácie pre bohoslužbu 120/88 čl. 42, in Liturgický obežník SLK II/1988

³ Porov. konšt. SACROSANCTUM CONCILIUM o posv. liturgii čl. 14.

POPOLCOVÁ STREDA

Úvodný spev

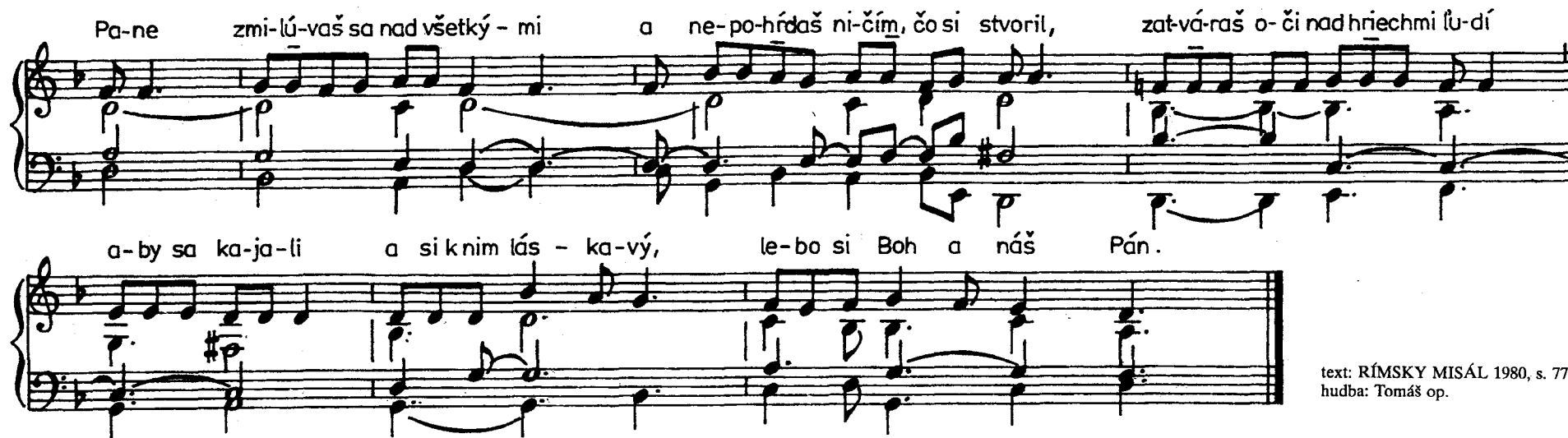
V stredu pred Prvou pôstnou nedeľou veriaci prijímajú popolec, a tak vstupujú do obdobia určeného na očistenie duše. Týmto kajúcim obradom, vychádzajúcim z biblickej tradície a zachovávanom v Cirkvi až po naše dni, naznačuje sa postavenie človeka-hriešnika, ktorý navo-

nok vyznáva svoju vinu pred Pánom a tým vyjadruje vôľu vnútorne sa obrátiť v nádeji, že Pán bude voči nemu milosrdný. Tým znakom súčasne nastupuje na cestu obrátenia, ktorá vyúsťuje do slávania sviatosti pokánia v dňoch pred Veľkou nocou.

(Múd. 11,24-25; 27)

Pa-ne zmi-lú-vaš sa nad všetký - mi a ne-po-hrdaš ni-čím, čo si stvoril, zat-vá-raš o-či nad hriechmi ľu-dí

a-by sa ka-ja-li a si kním lás - ka-vý, le-bo si Boh a náš Pán.

text: RÍMSKY MISÁL 1980, s. 77
hudba: Tomáš op.

Responzóriový žalm

je ten istý,
ako na prvú pôstnu nedeľu roku A.
Pozri LITURGICKÝ SPEVNÍK II. nápevy a,b.

Verš pred evanjeliom

Chvá - la ti, Kris-te, Kráľ' večnej slá - vy.

R. Ne-zatvrdzujte dnes svoje srdcia, ale počú-vajte Pá-nov hlas. — R.

man.

text: LEKCIONÁR II, SSV 1979, s. 117
nápev: Gregoriánsky 1.tónus: spracoval la-us

Požehnanie popola a značenie popolom

Po homílii kňaz požehná popol, ľud povie: Amen.
Potom, počas značenia popolom sa spievajú nasledujúce
antifóny a responzórium.

1. antifóna

(Porov. Joel 2,13)

Ob-nov-me sa v duchu po-ní-že-nos-ti a po-ká-nia,
postí-me sa a skrú-še-ne prosme Pá-na, le-bo náš Boh je veľ-mi mi-lo-srd-ný a od-pustí nám hriechy.

2. antifóna

(Joel 2,17; Est 13,17)

Medzi predsie-ňou a ol-tá-rom nech pla-čú kňa-zi, služobní-ci Pá-na, a nech hovo-ria: U-šet-ri, Pa-ne svoj ľud
a ne-daj u-mĺk-nuť ús-tam, kto-ré ťa os-pevu-jú.

3. antifóna

(Ž 51(50),3)

Pa-ne, zmy zo mňa mo-ju vi-nu.

Túto antifónu možno spojiť so žalmom 51 (50) a opakovať ju ako responzum medzi veršami. Žalm je vhodné spievať na gregoriánsky 1. tónus. Je to teda ten istý žalm, ktorý bol ako medzispev.

Responzórium

(Porov. Bar 3,2)

Ka-jaj-me sa, le-bo sme sa pre-vi-ni-li a po-lep-ši me sa, a - by nás ne-pre-kva-pi-la smrť;

po-tom by sme už már - ne chceli ro-bit' po-ká - nie. *R.* Čuj, Pa-ne a zmi-luj sa, le-bo sme sa pre-vi-ni-li

pro-ti te-be. *V.* Pomôž nám, Bo-že, na-ša spá - sa, pre slá - vu svojho me-na vyslo-bod' nás. *R.* Čuj, Pane

man. *Ped.* *man.*

Namiesto tohto responzória sa môže spievať niektorá pôstna pieseň, napríklad z JKS č. 123 Svätý pôst sa započína, č. 151 Miserere alebo iná.

Keď sa skončilo značenie popolom, kňaz si umyje ruky. Obrad sa zakončí modlitbou veriacich a omša pokračuje zvyčajným spôsobom.

Spev na prijímanie

(Ž 1,2-3)

Kto o zá - ko-ne Pá - no-vom rozjí - ma dňom i no - cou, pri-ná - ša o - vò - cie v pra - vý čas.

texty: RÍMSKY MISÁL, 1980, s. 79-80
zhudobnil: Tomáš op.

NEDEĽA UTRPENIA PÁNA – KVEŤNÁ NEDEĽA

Spomienka na Pánov vstup do Jeruzalema

V liturgii tejto nedele sa spája myšlienka Kristovho utrpenia a veľkonočného tajomstva so spomienkou na Pánov slávnostný príchod do Jeruzalema, aby tam uskutočnil svoju obetu. Ratolesti chápeme ako znaky života a víťazstva, ktorými sa hlásime ku Kristovi, a slávením Pánovho vstupu do Jeruzalema (najmä procesiou) vyznávame, že chceme Krista nasledovať.

Koná sa vo všetkých omšiach niektorým z troch spôsobov: procesiou alebo slávnostným vstupom pred hlavnou omšou a jednoduchým vstupom pred inými omšami. Procesia prichádza z menšieho kostola alebo iného vhodného miesta do hlavného kostola. Pri slávnostnom vstupe sa prichádza spreď brány kostola alebo z vhodného miesta v samom kostole. K tým obradom sú pripravené spevy na nasledujúcich stranách. Jednoduchý vstup sa vyjadrí len úvodným spevom v omši. Možno tu spievať pieseň **Pán Ježiš ticho sedí na osliatku** alebo inú vhodnú pieseň s rovnakou myšlienkou.

Procesia alebo slávnostný vstup

vstupná antifóna (spieva sa pri príchode kňaza na miesto, kde posväť ratolesti)

(porov. Mt 21,9)

② Ho-san - na Synovi Dá - vi-dovmu ! Požehna - ný, ktorý prichá - dza v mene Pá - no-vom : Kráľ I - zra-e - la .

ostinato

2. kontrapunkt

1. kontrapunkt

Hosa - nna Sy-no - vi Dá - vi - dovmu !

Hosa - nna, hosa - nna Synovi Dá-vi-dov-mu !

Hosa - nna, hosa - nna Synovi Dá-vi-dovmu ! Hosa - nna na vý - sos-tiach !

ostinato možno viackrát zopakovať: najprv sa spieva len vedúci hlas, potom možno k nemu postupne pridávať 1. a 2. kontrapunkt

text: RÍMSKY MISÁL, 1980, s. 138
transkripcia a rozšírenie pôvodného
gregoriánskeho nápevu, spracoval
la-us

Kňaz pozdraví ľud, prednesie krátky príhovor. Potom prednesie modlitbu k posväteniu ratolestí, ľud odpovie: Amen. Pokropí ratolesti. Nasleduje čítanie z evanjelia o vstupe Pána Ježiša do Jeruzalema, ľud odpovie: Chvála ti, Kriste.

Po evanjeliu môže byť krátka homília (ak má byť potom procesia) a potom kňaz alebo niektorý posluhujúci dá pokyn k procesii slovami „**Bratia a sestry, ako kedysi zástupy v Jeruzaleme, tak aj my dnes volajme Ježišovi na slávu. Poďme v pokoji!**“ a kňaz, prísluhujúci, ľud alebo zástupcovia ľudu sa pohnú v procesii ku kostolu a cez kostol k oltáru. Pritom možno spievať pieseň **Pán Ježiš ticho sedí na osliatku**, **Hymnus Krista Kráľa** alebo vhodné piesne, napríklad z JKS č. 182 **Ježiš Kristus slávne vchádza**, č. 183 **Kráľ neba, zeme**. Pokiaľ procesia kráča vonku mimo kostola treba voliť známe piesne, ktoré nepotrebujú organový sprievod. V obrade by sa malo do spevu zapojiť aj celé zhromaždenie, aby sme tak všetci oslávili príchod Mesiáša-Spasiteľa.

Pán Ježiš ticho sedí na osliatku - pieseň

1. Pán Ježiš ti-cho sedí na osliat-ku, prichá-dza skrom-ne do Jeru-za-le-ma.
 (V) Len on vie, že sa približuje k Piat-ku, že ku krí-žu už inúces-tu ne-má. — R.

R. Hosanna! Kráľovi náš-mu slá-va! Prichádzav mene Pá-novom. Tvoj ľud ti, Mesiáš, vďa-ku vzdá-va a s tebou chce žiť po novom.

2. Osliatkom Ježiš — poníženosť hlása. — Jasajú davy, — stelú ratolesti.
 Tu je Kráľ slávy. — Tu je naša spása. — Toto je cesta — vládca do bolesti. — R.

text: na motívy antifón v Rímskom misáli na s. 143 a m.
 vytvoril Ján Matúš
 hudba: Tomáš op.

Hymnus Krista Kráľa

básnický preklad: Ján Matúš
pôvodný gregoriánsky nápev
spracoval la-us

(V) Buď slá - va, česť a chvá - la, te - be, Kráľ, Vyku - pitel', Kristus ! To tebe deti skvet - mi spie - va - jú zbožne Ho - sa - na .

(Z)

1. Ty si Kráľ Iz - ra - e - la, vznešený Dá - vi - dov potomok. | Prichádzaš v mene Pá - novom, | ty, Kráľ náš po - žeh - na - ný. - R.
2. Na výsostiach ťa chvá - lia | zá - stupy ne - beš - ťa - nov | a ľu - dia smrteľní na zemi, | stvo - re - nie všet - ko s ni - mi. - R.
3. Židovský ná - rod vy - šiel | o - proti te - be s palmami. | My ťa te - raz ví - ta - me | hy - mnom a sľub - mi, prosbami. - R.
4. O - ni ti v te - dy spie - va - li | a ty si kráčať k u - tr - peniu. | Na - še pies - ne dnes, Kráľu, | zne - jú ti i - ba na slávu. - R.
5. Keď sa ti o - ni za - ľú - bi - li | aj na - šu zbožnosť si ob - ľúb. | Kráľ dobrý, Kráľ lás - ka - vý, | ty v dobrom vždy máš zá - ľú - bu. - R.

Kým sa dospieva, kňaz pobožká oltár a prejde k sedadlu.
Potom hneď prednesie modlitbu dňa a omša pokračuje zvyčajným spôsobom.

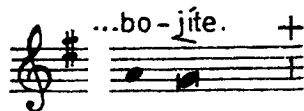
Responzóriový žalm

Ž 22 (21)

1. Vysmievajú sa mi všetci, čo ma vidia, — * vykručajú ústa a potriasajú hlavou.
2. — „Úfal v Pána, nech ho vyslobodí, — * nech ho zachráni, ak ho má rád.“ — R.
3. Obključuje ma svorka psov, — * obstupuje ma tlupa zlosynov.
4. — Prebodli mi ruky a nohy, — * môžem si spočítat' všetky svoje kosti. — R.
5. Delig si moje šaty — * a o môj odev hádžu lós.
6. — Ale ty, Pane, ! nevzdáľuj sa odo mňa, * ty, moja sila, ! ponaľaj sa mi na pomoc. — R.
7. Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom — * a uprostred zhromaždenia chcem ťa velebiť. — R.
Chváľte Pána vy, ktorí sa ho bojíte, +
oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci. — * Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove.

Verš pred evanjeliom

text: LEKCIONÁR I, SSV 1990 s. 135
nápev: gregoriánsky i. tónus
spracoval la-us

Chvá - la ti, Kri-ste, Kráľ več-nej slá - vy.

R.

Kris-tus sa stal pre nás poslušným až na smrť, * až na smrť na kri-ži,

man. _____ preto ho Boh nad všetko povýšil * a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno. — R.

Spev na prijímanie

(Mt 26,42)

Nasledujú pašle. Spievať sa začnú bez pozdravu a bez incenzácie. Spevákovi pomôže, ak im udáme tón a.

Pán Je-žiš sa mod - lil: Ot-če môj,

ped.

text: RÍMSKY MISÁL, 1980, s. 151
hudba: Katarína vl.

ak ma ne-mô - že mi-núť ten-to ka-lich bez to-ho, že by som z neho pil, nech sa sta - ne tvo-ja vô - - - ľa.

od slov „Otče môj...” možno zopakovať.

Pondelok Svätého týždňa

Úvodný spev

Pa-ne, odsúd' tých, čo ma od-sudzu-jú, na-padni tých, čo mňa na-pá - da-jú. Vez-mi zbroja štít a

vstaň mi na po-moc, Pa-ne, mo - ja si - la a zá - ští - ta. (Ž 35 1-2, Ž 140,8)

text: RÍMSKY MISÁL, 1980, s. 151
hudba: Martin ad.

Spev na prijímanie

Bo-že, neskrývaj svoju tvár predou. V deň môjho sú-ženia skloň sa ku mne a ochotne ma vy-slyš, keď ťa budem vzývať. (Porov. Ž 102, 3)

man. ped.

text: RÍMSKY MISÁL, 1980, s. 152
hudba: Martin ad.

Spev na prijímanie

Andante

Bo - že, ne-skrývaj svoju
tvár — predomnou, — Bo - že, ne-skrývaj svo-ju tvár pre-do mnou. V deň môj-ho sú - že-nia
(Porov. Ž 102, 3)
skloň sa ku mne a o - choť - ne ma vy - slyš, keď ťa budem vzý - vať.

text: RÍMSKY MISÁL, 1980, s. 152
hudba: Peter Zagar

Utorok Svätého týždňa

Úvodný spev

(Ž 27, 12)

Pane, nevydávaj ma zvoli u-tlá-ča-te-ľov, ved' povstali proti mne kriví sved-ko-via, dychti-ví po ná-si-lí.

Spev na prijímanie

Bohvlastného Sy-na ne-u-šet-ril, a-le vydal ho za nás všetkých. (Rim. 8, 32)

Streda Svätého týždňa

Úvodný spev

(Porov. Flp 2, 10, 9, 11)

Nech sa na meno Je - žiš skloní kaž-dé ko-le-no v ne-bi, na ze-mi i v podsve-tí, le-bo Pán
sa stal poslušným až na smrť, až na smrť na krí - ži. Preto Pán Ježis Kristus je v sláve Bo-ha Ot - ca.

Spev na prijímanie

(Mt 20, 28)

Syn člove-ka neprišiel dať sa obsluhovať, a-le slú - žiť a po-ložiť svoj ži-vot a-ko vý - kupné za mnohých.

text: RÍMSKY MISÁL, 1980, s. 152-153
hudba: Martin ad.

VEĽKONOČNÉ TROJDNIE

Vo veľkonočnom trojdňí slávime udalosti nášho vykúpenia – Pánovo utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie v ich historickom poradí. Trojdnie sa začína na Zelený štvrtok, večernou omšou na pamiatku Pánovej večere a končí veľkonočnou vigíliou. Veľkonočné trojdnie je liturgickým vrcholom celého cirkevného roka.

ZELENÝ ŠTVRTOK – OMŠA NA PAMIATKU PÁNOVEJ VEČERE

V omši si pripomíname ustanovenie Eucharistie – nedoceniteľný dôkaz lásky, ktorý nám dal Kristus v predvečer svojho umučenia. V Eucharistii je rituálne anticipovaná podstata trojdnia: v nej je prítomný Kristus, ktorý „dáva“ svoje telo a „vylieva“ svoju krv za spásu sveta a završuje svoje dielo zmŕtvychvstáním.

Na Zelený štvrtok večer sa schádza celé farské spoločenstvo okolo kňaza, ako sa zhromaždili apoštoli okolo Ježiša, a zúčastňujú sa na eucharistickej hostine, ktorá je predobrazom večnej hostiny v nebi.

Úvodný spev

Porov. Gal 6, 14

② Hľa-daj-me slá - vu v krí-ži náš - ho Pá - na Je-ži-ša Krista. On je na - ša spá - sa,

náš ži - vot, na-še vzkrie-se - nie; on nás vyslobo-dil a spa - sil.

kontrapunkt Hľadaj-me slá - vu v krí-ži náš - ho Pá - na Je-ži-ša Kris-ta. On je na-ša spá - sa, náš ži - vot, na-še vzkriesenie; on nás vyslobo-dil a spa-sil.

text: RÍMSKY MISÁL, s. 162
hudba: Katarína vl.

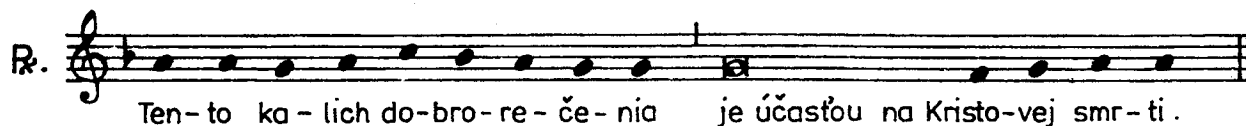
Namiesto predpísaného úvodného spevu možno spievať aj vhodnú pieseň, napr. z JKS č. 244, K stolu Božej láskavosti.

Glória

Vhodný je niektorý nápev zo základného celoročného radu – v Liturgickom spevníku I z čísel 642, 645, 648, 649, 654, 658, 660, 670. Počas spevu

Glória zvoní zvony. Potom sa – podľa tradície – zvony, organ a iné hudobné nástroje odmlčia až do veľkonočnej vigílie.

Responzóriový žalm

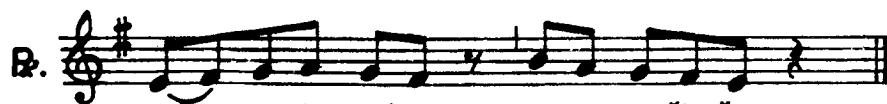

Ž 116 (115)

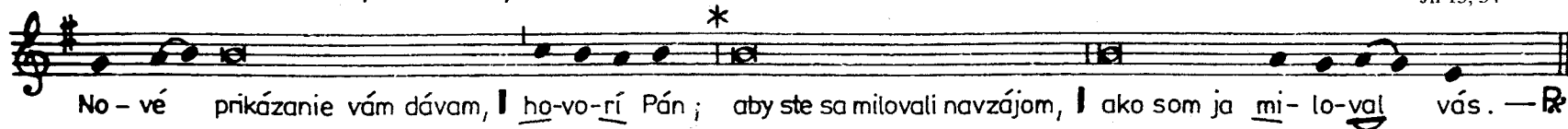
1. Čím sa _____ od - vďačím Pá - novi * za _____ všet - ko, čo mi dal ?
2. _____ Vezmem _____ ka - lich spá - sy * a budem vzývať me - no Pa - novo . — R.
3. V Pánových očiach má veľku cenu _____ * smrť jeho svätých .
4. _____ Pane, som tvoj sluha a syn tvojej služobnice . * Ty si mi putá rozviazal . — R.
5. Obeť chvály ti prinesiem _____ * a budem vzývať meno Pánovo .
6. _____ Splním svoje sľuby Pánovi _____ * pred všetkým jeho ľudom . — R.

Verš pred evanjeliom

Chvá - la ti a česť, Pa - ne, Je - ži - šu .

Jn 13, 34

No - vé prikázanie vám dávam, I ho - vo - rí Pán ; aby ste sa milovali navzájom, I ako som ja mi - lo - val vás . — R.

Obrad umývania nôh

Môže sa konať po homílii: prisluhujúci privedú dvanásť vybraných mužov a kňaz každému z nich umyje nohy, čím si pripo-

míname Kristov príkaz lásky k blížnemu. Pritom sa spievajú niektoré z uvedených antifón, prípadne iné vhodné spevy.

1. antifóna

Porov. Jn 13, 4.5.15

Pán Ježiš vstal od veče-re, nalial vo-dy do u-myvad - la a začal u-če-ní - kom u-mý-vat' no - hy, a-by im dal prí-klad.

2. antifóna (hneď pokračovať)

Porov. Jn 13, 6.7.8

Pristú - pil k Ši-mono-vi Petrovi a Peter mu po - ve-dal :
 Ježiš mu od-pove - dal : Ak ti ne-u-myjem no - hy, nebudeš mať so mnou podiel.
 Pán Je-žiš povedal Petrovi : Te - raz ešte nechápeš čo ro - bím, a-le neskôr pochopíš.
 Pane, ty mi chceš u-mý - vat' no - hy ?
 Pane...

3. antifóna

Porov. Jn 13, 14

Keď som vám te-da ja, Pán a U - či-tel' u - myl no - hy, o koľko skôr vy má-te jeden druhému u-mý - vat' no-hy.

4. antifóna

Jn 13, 35

Ježiš po-vedal svojim učení - kom : Po - dlá to-ho poznajú všet-ci, že ste moji u-če-ní - ci, ak sa budete navzájom mi - lovať.

Responzum R. „Pane, ty mi chceš umývať nohy?“ nech spieva celý zbor, aby sa tým zdôraznila všeobecnosť myšlienky Kristovej lásky k nám všetkým.

Kristove slová Z+nech spieva podľa tradície zbor mužských hlasov. Predpísané akordy nech pomôžu pri nácviku.

5. antifóna

Pán Je-žiš ho - vo - ri : No - vé pri - ká - za - nie vám dá - vam, a - by ste sa navzá - jom mi - lo - va - li,
a - ko som ja mi - lo - val vás. —

1. až 5. antifóna - text: RÍMSKY MISÁL, 1980, s. 160
hudba: Tomáš op.

Ak by striedanie tónin robilo vážne ťažkosti, je možné antifóny 1 až 5 spievať v plnom rozsahu v tónovom rade s jedným b, teda 1. antifónu a ďalší opis udalostí tak, ako je to napísané, Petrove slová od tónu g a nie gis

Pa-ne, ty mi chceš umý - vať no - hy ?

a Kristove slová
od tónu c

Te - ra - ze - šte...

6. spev – nápev a,

Nech vz-má-hajú sa v nás tri čnos-ti : vie - ra, ná - dej a lás - ka. Ve - dú nás k pl - né - mu ži - vo - tu.
Naj - väč - šia z nich je lás - ka.

podľa myšlienky 6. antifóny v RÍMSKOM MISÁLI na s. 164,
1. Kor. 13, 13
štylizácia textu: Ján Matúš
hudba: Martin ad.

6. spev – nápev b,

Nech vz-má-hajú sa v nás, — nech vz-má - ha - jú sa v nás tri čnos-ti, tri čnos-ti : vie - ra, ná - dej a lás - ka,
vie - ra, ná - dej a lás - ka. Ve - dú nás k pl - né - mu ži - vo - tu. Najväčšia z nich je lás - ka.

hudba: Juraj Záhumenský

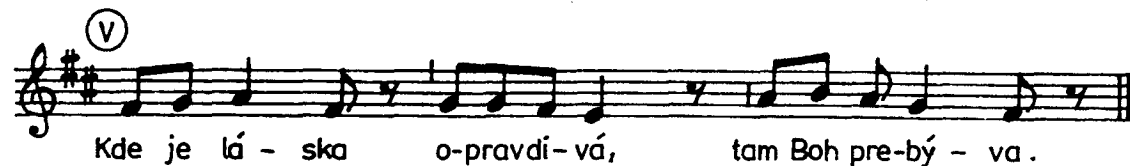
Hneď po umývaní nôh, alebo ak sa tento obrad nekoná, hneď po homílii,
nasleduje modlitba veriacich.

Vyznanie viery sa v tejto omši vynechá.

Liturgia Eucharistie sa môže začať obetnou procesiou. Pri nej a pri príprave obetných darov sa podľa tradície spieva antifóna Ubi caritas – Kde je láska opravdivá...

Ubi caritas – spev na prípravu obetných darov nápev a)

Antifóna

1.

Lá - ska Kristova nás zhromažďuje k stolu . V ňom sa všetci teš - me, raduj - me sa spolu . Vrúcne cti - me Bo - ha, nech je pu - to tuh - šie . Mi - luj - me sa brat - sky z ot - vo - re - nej du - še .
2.

Keď nás te - da lá - ska spá - ja pri ol - tá - ri, hľadáme, by nás nik - dy ne - de - li - li sváry . Nech sa od nás vzdialia ne - zho - dy a spo - ry, me - dzi na - mi Kri - stus več - né bratstvo tvo - rí .
3.

Kris - te, Bo - že, daj nám s bla - že - ný - mi ra - ja ob - di - vo - vať krá - su tvojho ob - li - ča - ja . Ty náš nesmierny zdroj čis - tej bla - že - no - sti, kto - rá klí - či v ča - se, zre - je vo več - nos - ti . A - men .

text: RÍMSKY MISÁL 1980, s. 164
hudba: Martin ad.

nápev b)

Zbor môže spievať jednohlasne (len vedúci hlas), alebo trojhlasne. Avšak aj pri trojhlasí nech je vedúci hlas zdôraznený počtom spevákov alebo farbou (napr. vedúci hlas: ženy, kontrapunkt: muži).

antifóna

Uda

Zbor

Vedúci hlas

Kontrapunkty

Kde je láska o-pravdivá, tam Boh pre-bý-va.

Kde je láska o-pravdivá, tam Boh pre-bý-va.

Zbor

Lá - ska Kristova nás zhromažďuje k stolu. V ňom sa všetci te - šme, raduj-me sa spolu.

Vrúcne ctí-me Bo - ha, nech je pu-to tuhšie. Miluj-me sa bra - tsky z ot-vo-renej du-še.

antifóna

Zbor

Keď nás te-da lá - ska spá-ja pri ol-tá-ri, hľadáme, by nás ni - kdy ne-de-li-ti sváry.

Nech sa od nás vzdialia nezhody a spo-ry, medzi nami Kri - stus večné bratstvo tvorí.

antifóna

Zbor

Kriste, Bo-že, daj nám s blaženými ra-ja obdi-vovať krá - su tvojho obli - ča - ja.

Ty, náš nesmierny zdroj čistej blaženosti, ktorá kľučí v ča - se, zreje vo večnosti. A - men.

Spev na prijímanie

Porov. Kor 11, 24.25

text: RÍMSKY MISÁL, 1980, s. 168
hudba: Tomáš op.

Pán Ježiš hovo-rí : Toto je mo - je te - lo, ktoré sa o-be-tuje za vás; ten-to kalich je no - vá zmlu-va,
u-za-vre-tá mo - jou kr - vou. — Kedykoľvek bu - de-te prijí - mať, robte to na mo - ju pa - - - miat - ku.

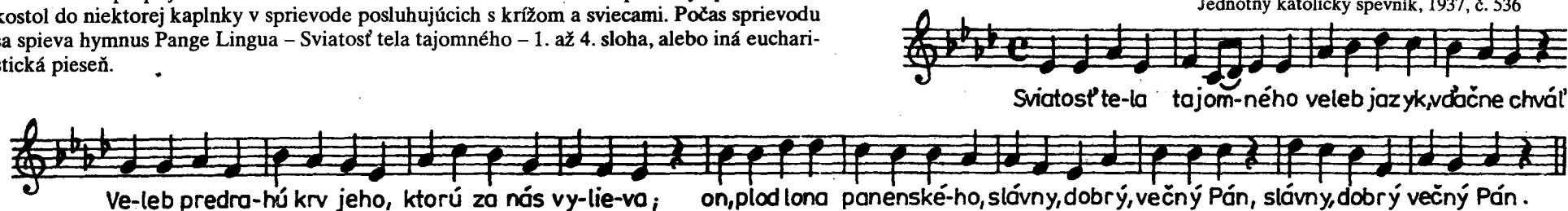
Prenesenie Najsvätejšej sviatosti

Po modlitbe po prijímaní kňaz kadidlom okiada Oltárnu sviatosť a potom ju prenáša cez kostol do niektorej kaplnky v sprievode posluhujúcich s krížom a sviecami. Počas sprievodu sa spieva hymnus Pange Lingua – Sviatosť tela tajomného – 1. až 4. sloha, alebo iná eucharistická pieseň.

text: pripravila Slovenská liturgická komisia pre Liturgiu hodín

hudba: Mikuláš Schneider-Trnavský

Jednotný katolícky spevník, 1937, č. 536

Sviatosť te-la tajom-ného veleb jaz- yk, vďačne chváľ
Ve-leb predra-hú krv jeho, ktorú za nás vy-lie-va; on, plod lona panenského, slávny, dobrý, večný Pán, slávny, dobrý večný Pán.

1. Sviatosť tela tajomného
veleb, jazyk, vďačne chváľ!
Veleb predrahú krv jeho,
ktorú za nás vylieva;
on plod lona panenského
slávny, dobrý, večný Pán.

2. Nám je daný, narodený
z čistej Panny Boh a Kráľ,
chodieval po tejto zemi,
slovo pravdy rozsieval;
deň pred svojím umučením
zjavil, jak nás miloval.

3. Keď si sadol večer k stolu,
s učeníkmi večeral
a baránka jedli spolu,
jak zákon predpisoval;
poslednú im zjavil vôľu:
za pokrm sa všetkým dal.

5. Ctime túto sviatosť slávnu,
zbožne skloňme kolená,
bohoslužbu starodávnú
nahraď nová, vznešená;
pomôž zmyslom, ktoré slabnú,
viera s láskou spojená.

Na mieste, kde má byť uschovaná Oltárna sviatosť, kňaz vloží nádobku s hostiami do ozdobnej schránky a znovu okiada Oltárnu sviatosť. Pritom sa spievajú posledné dve slohy hymnu.

Potom sa už viac nespieva. Kňaz zatvorí svätostánok, zotrvá chvíľu spolu s ostatnými v tichej poklone a odíde. Nasleduje obnaženie oltárov.

Venujme tiež nejaký čas poklone Oltárnej sviatosti.

4. Slovo v tele slovu dáva
moc chlieb v telo premeniť,
z vína sa krv Krista stáva,
akože to pochopiť?
Čisté srdce viera pravá
sama stačí presvedčiť.

6. Otcu, Synu jedinému
chvála buď a plesanie,
sláva, moc a česť ich menu,
taktiež dobrorečenie;
od obidvoch poslanému
rovnaké buď uctenie. Amen.

VEĽKÝ PIATOK

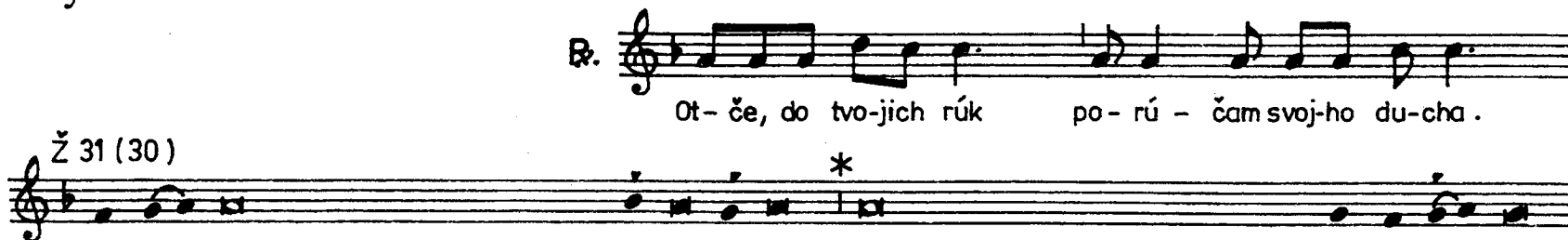
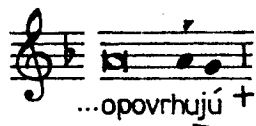
SLÁVENIE UTRPENIA A SMRTI PÁNA

Začiatok liturgie je v posvätnom tichu. Kňaz a prisluhujúci prídu k oltáru, poklonia sa a ľahnú si dolu tvárou alebo si kľaknú a zotrávajú v tichej modlitbe. Potom kňaz od sedadla prednesie modlitbu, ľud odpovie: **Amen**. Nasledujú čítania.

V tento deň si obnovujeme cit vďačnosti a rozhodnutie žiť tak, aby „blažené umučenie“ nášho Pána nebolo pre nás márne. Vžívame Božieho Syna v jeho najväčšom ponížení, keď zomiera na kríži. Uctieame Kristov kríž ako symbol jeho spásynosnej lásky. Liturgia má tri hlavné časti: 1. bohoslužbu slova s tromi čítaniami a slávnostnou modlitbou veriacich, 2. poklonu svätému krížu a 3. sväté prijímanie.

Responzóriový žalm

text: LEKCIONÁR 1, 1990, s. 156
nápev responza: Jozef Šátek
žalmový nápev: gregoriánsky 1. tónus

1. Pa-ne, v teba dúfam, nech nie som zahanbe-ný na-veky; * vyslobod'ma, ved' si spravod-li - vý.
2. — Do tvojich rúk porúčam svojho du-cha; — * ty si ma vykúpil, Pane, Bože verný. — R.
3. Všetci moji nepriatelia mnou opovrhujú, +
...opovrhujú +
susedom som na posmech a svojim známym som postrachom. * Tí, čo ma vidia na ulici, utekajú predomnou.
4. — Vytrácam sa z ich pamäti ako mŕtvy, — * som sťa odhodená nádoba. — R.
5. Ja sa však spolieham na teba, Pane, +
a hovorím: „ Ty si môj Boh, — * v tvojich rukách je môj osud. “
6. — Vytrhni ma z rúk mojich nepriateľov — * a prenasledovateľov. — R.
7. Rozjasni svoju tvár nad svojím sluhom — * a zachráň ma vo svojom milosrdenstve.
8. — Vzmúžte sa a majte srdce statočné, — * vy všetci, čo dúfate v Pána. — R.

Verš pred evanjeliom

Flp 2,8-9

Slá - va ti a chvá - la, Ježi - šu Kris - te.

Kris-tus sa stal posluš - ným až na smrť, * až na smrť na kri - ži.

Preto ho Boh nad všetko povýšil — * a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno. — R

Nasleduje spev pašii podľa Jána. Bez pozdravu, bez incenzácie. Spevákovi pomôže, ak im udáme tón a.

Po pašii môže nasledovať krátka homília. Liturgiu slova uzatvára slávnostná modlitba veriach. Úmysly i modlitby prednáša kňaz, chvíle tichej modlitby po prednesení každého

text: LEKCIONÁR I, SSV 1990, s. 157
nápev: gregoriánsky 1. tónus

úmyslu môžu rámcovať výzvy diakona „Kľaknime si.“ „Vstaňte.“ Úmyslov je spravidla desať.

Poklona svätému krížu

Nasleduje po modlitbe veriach. Použije sa jeden z dvoch spôsobov uvedených v misáli: a) obrad so zahaleným krížom, teda postupné odhaľovanie jeho častí, alebo b) sprievod s krížom cez kostol. V oboch prípadoch kňaz postupne trikrát zaspieva „Hľa drevo kríža...“. V speve mu môžu pomôcť príslušujúci, alebo zbor, a to tak, že sa pridajú od slov „na ktorom...“. Ľud odpovedá, „Pod’te...“. Po každej odpovedi si kľakneme a chvíľu zotrváme v tichej adorácii. Napokon sa kríž so sviecami umiestni ku vchodu do presbytéria a prídu sa mu pokloniť kňaz a ostatní. Vt dy možno začať spievať výber z uvedených spevov.

Hľa, dre - vo kri - ža, na kto - rom zo - mrel Spa - si - tel' sve - ta.

Možno spievať aj v latinčine kvôli zdôrazneniu mystickosti a posvätnosti na pôvodný vzácny nápev.

Pod' te, po kloň me sa.

Ec - ce li - grum Cru - cis, in quo sa - lus mun - di pe - pñ - dit.

Ve - rí - te, ad - o - ré - mus.

Spevy pri poklone svätému krížu

Antifóna-1. a 2. zbor

Pa - ne, vzdá - va - me úc - tu tvoj - mu kri - žu, ve - le - bí - me a o - sla - vu - je - me tvo - je zmŕt - vychvstanie,

le - bo dre - vo kri - ža pri - nies - lo radosť ce - lé - mu svetu.

Žalm 67 (66), 2 1. zbor

Pa - ne, buď nám mi - los - ti - vý a žehnaj nás;

a tvo - ja tvár nech žia - ri nad na - mi. Zmiluj sa nad nami.

Antifóna – 1. a 2. zbor „Pane, vzdávame...“

text: RÍMSKY MISÁL, 1980, s. 183
hudba: Katarína vl.

Prvý Pánov žalospev

text: RÍMSKY MISÁL, 1980, s. 183
gregoriánsky nápev regensburgskej edície

1.S a 2.Z

Ó, ľud môj, čo som ti u-ro-bil? A-le-bo čím sam ťa zar-mú-til? Od-po-vedz mi!

Ja som ťa vy-viedol z egyptskej kra-ji-ny a ty si pri-pravil kríž svojmu Spa-si-te-l'o-vi.

Há-gi-os o The-ós. San-ctus De-us. Svä-tý Bo-že.

Há-gi-os Is-chy-rós. San-ctus For-tis. Svä-tý Sil-ný.

Há-gi-os At-há-na-tos e-lé-i son hi-más. San-ctus I-mor-tá-lis,

mi-se-ré-re nó-bis. Svä-tý Nesmr-teľ-ný, zmi-luj sa nad na-mi.

Ja som ťa štyridsať rokov vie-dol pús-ťou, kŕmil som ťa man-nou a priviedol som ťa do ú-rodnej kra-ji-ny,

a ty si pri-pravil kríž svojmu Spasi-te-l'o-vi.

Hágios o Théos...

1.S

Čo som mal eš-te pre te-ba u-ro-biť?

Ved' som ťa vy-sa-dil a-ko svoju najkrajšiu vi-ni-cu, a-le ty si mi pri-nie-sol i-ba trp-kos-ti,

le-bo oc-tom si mi ha-sil smäd, a ko-pi-jou si pre-bodol srd-ce svojho Spa-si-te-l'a.

Hágios o Théos...

1.S = dvaja speváci prvého zboru
1.Z = prvý zbor
2.S = dvaja speváci druhého zboru atď.

Ak spieva miešaný zbor, nech ženy tvoria druhý zbor -
2.Z, ale úseky 2.S nech spievajú muži

Druhý Pánov žalospev

text: RÍMSKY MISÁL 1980, s. 184

hudba: gregoriánsky nápev Regensburskej vetve podľa OFICIUM
HEBDOMADAE SANCTAE, Regensburg 1892
spracoval la-us

1. *⑤ predspeváci*
Pre te-ba som tvrdo stí-hal E - gypt a pobil je - ho pr-vo-ro - dených, a ty si ma zbi-čo-val a hnál na smrť.

R. *② celý zbor*
O - ľu - môj, čo som ti u - ro - bil? A-le-bo čím som ťa zar - mú - til? Od-po - vedz mi.

2. *⑤*
Ja som ťa vyviedol z egypskej kraji-ny a Faraóna som nechal utonúť v Červenom mori, a ty si ma za to privie-dol pred veľ-ra-du. — R.

3. *⑤*
Ja som ti otvoril cestu cez Červé - né mo - re, a ty si mi ko - pi - jou ot - vo - ril srd-ce. — R.

4. *⑤*
Ja som šiel pred tebou v oblač - nom stí - pe, a ty si ma pri - vie - dol pred Pi - lá - tov súd. — R.

5. *⑤*
Ja som ťa krmil man - nou na púš - ti, a ty si ma bi - čo - val a po - tu - po - val. R.

6. *⑤*
Ja som ťa zázračne občerstvoval vo-dou zo ska - ly, a ty si ma na - pá - jal žl - čou a oc - tom. — R.

7. *⑤*
Ja som za teba bil kanaan - ských krá - ľov, a ty si ma bil trs - ti - nou po hla - ve. — R.

8. *⑤*
Ja som ti daroval kráľov - ské že - zlo, a ty si mi dal na hla-vu tr - ňo - vú ko - ru - nu. — R.

9. *⑤*
Ja som ťa preslávil veľký - mi skut - ka - mi, a ty si ma za to všet - ko u - kri - žo - val. — R.

Sväté prijímanie

Koná sa podobne ako v omši. Počas prijímania možno spievať primerané piesne. Po prijímaní sa však už nespieva. Kňaz prednesie modlitbu po prijímaní, potom modlitbu nad ľudom, ľud vždy odpovie *Amen* a obrady v tichosti končia.

Sprievod k Božiemu hrobu

Môže sa konať po modlitbe po prijímaní (modlitba nad ľudom sa v tom prípade vynechá). Celebrant zostúpi pred oltár, na ktorom je Najsvätejšia sviatosť, kľacia ju incenzuje a potom vezme monštranciu do rúk a v sprievode asistencie ju nesie k Božiemu hrobu. Počas procesie sa spieva (alebo recituje) *Ave, verum Corpus – Zdrav buď, pravé telo Krista* alebo nejaká primeraná pieseň. Pri Božom hrobe celebrant vystaví monštranciu, kľakne si, incenzuje Sviatosť, zotrvá chvíľu v tichej modlitbe, potom prednesie modlitbu, ľud odpovie *Amen*, a po krátkej adorácii celebrant s asistenciou odíde.

Zdrav buď, pravé telo Krista

Gašpar Ett (1788-1847)
Nápev: JKS 536b

1. Zdrav buď, pra - vé te - lo Kri - sta,
2. O - chra - ňuj nás v chví - li smr - ti,

z Pan - ny Mat - ky zro - de - né,
svia - tosť spä - sy pre - mi - lá.

za nás a - ko o - beť čis - tá
Je - žiš dra - hý, do - bro - ti - vý,

na krí - ži u - mu - če - né.
Syn Ma - tky mi - lo - sti - vý!

Ref.: Z je - ho bo - ku tie - kla vo - da

i krv, čo nás ob - my - la.

(Namiesto tejto piesne možno spievať aj iný preklad tejto skladby:
Vitaj, milý Jezu Kriste - JKS 295).

NEDEĽA PÁNOVHO ZMRŤVYCHVSTANIA – VEĽKONOČNÁ VIGÍLIA

Slávnosť veľkonočnej vigílie sa koná v noci (po zotmení). Je to noc očakávania Pána (Ex 12, 42). Podľa napomenutia evanjelia (Lk 12, 35 a n.) máme sa s horiacimi sviecami v rukách podobať ľuďom očakávajúcim návrat svojho Pána: keď príde, nájde ich bedliví a dá im miesto pri svojom stole.

Slávnosť má štyri časti:

1. obrad svetla: Pripomíname si, že zmŕtvychvstalý Kristus je pre každého z nás svetlom, oslobudzujúcim od tmy bludu a hriechu.
2. liturgia slova: Rozjímame o divoch, ktoré Pán konal od začiatku pre svoj ľud a prejavujeme dôveru v Pánovo slovo a v jeho prísľub.
3. liturgia krstu: Pripomíname si, že Kristus je prameňom krstnej milosti a obnovujeme svoje krstné sľuby.
4. liturgia Eucharistie: Celá Cirkev je pozvaná na sviatosťnú hostinu, ktorú svojmu ľudu pripravil Pán svojou smrťou a zmŕtvychvstaním.

Liturgia svetla

V kostole sú zhasnuté svetlá. Vonku mimo kostola je pripravený oheň. Kňaz pozdraví ľud, poučí o veľkonočnej vigílii, požehná oheň, odpovieme: **Amen**.

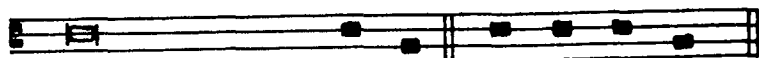
Kňaz potom možno zdôrazní význam a dôstojnosť veľkonočnej sviece symbolmi:

(K) Kristus...Alfa i Omega...po všetky veky vekov. (V) **Amen**.

(K) Pre svoje sväté a oslávené rany...Kristus, náš Pán. (V) **Amen**.

Zapáli veľkonočnú sviecu a hovorí: (K) Svetlo Krista...srdce a myslí.

Diakon alebo kňaz pozdvihne veľkonočnú sviecu a zaspieva:

(K) Kristus, svetlo sve-ta. (V) Bo-hu vďa-ka.

Možno sa zvolanie prednesie po latinsky:

(K) Lumen Christi. (V) Deo gratias.

Zvolanie sa opakuje pri vchode do kostola. Od veľkonočnej sviece si zapálime sviečky a zvolanie sa po tretí raz opakuje pred oltárom. Ustálil sa zvyk prednášať zvolanie vždy o tón vyššie. Potom sa už v kostole rozsvietia svetlá.

Svieca sa postaví na svietnik. Diakon, kňaz alebo spevák prednesú **Veľkonočný chválospev – Exultet** (v dlhšom alebo kratšom znení). V jeho úvode je dialóg ako pred prefáciou. Ak spieva spevák, ktorý nie je diakonom, vynechá sa pozdrav a odpoveď „Pán s vami. I s duchom tvojím“. Počas chválospevu stojíme a v rukách držíme zažaté sviečky.

Liturgia slova

Na túto vigíliu, najdôležitejšiu zo všetkých vigílií, je určených deväť čítaní: sedem zo Starého zákona a dve – epištola a evanjelium – z Nového zákona. Niektoré starozákonné čítania možno z pastoračných dôvodov vynechať. Majú sa však čítať aspoň tri zo Starého zákona, pričom neslobodno vynechať čítanie o prechode cez Červené more (tretie čítanie).

Kňaz najprv povzbudí ľud.

Prednesie sa príslušné čítanie, potom k nemu určený responzóriový žalm, potom vstaneme a kňaz prednesie k čítaniu určenú modlitbu a odpovieme: Amen.

Respozóriové žalmy

po prvom čítaní

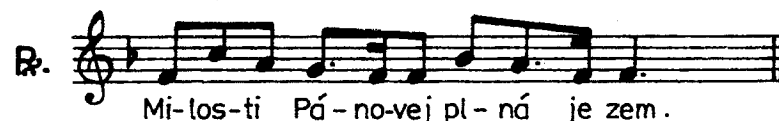
Gen 1, 1-2 alebo kratšie
o stvorení sveta, človeka

text: LEKCIONÁR I, SSV 1990, s. 170
nápev: Tomáš op.
spracoval la-us

- Ž 104 (103)
1. Dobroreč, _____ duša moja, _____ Pánovi; _____ * Pane, Bože môj, | ty si ne-smier-ne veľký.
2. Odel si sa _____ do slávy a _____ veleby, _____ * do svetla si sa zahalil a - ko do rúcha. R.
3. Zem si postavil na jej základoch, _____ * nevychýli sa nikdy - nikdy.
4. Oceán ju prikryl sťa odev, _____ * nad vrchmi vody zastali. — R.
5. Prameňom dávaš stekať do potokov, _____ * čo tečú pomedzi vrchy.
6. Popri nich hniezdi nebeské vtáctvo, _____ * spomedzi konárov zaznieva ich pieseň. — R.
7. Zo svojich komnát zvlažuješ vrchy, _____ * plodmi svojich diel sytiš zem.
8. Tráve dávaš rásť pre ťažný dobytok _____ * a byli, | aby slúžila človeku. — R.
9. Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane! _____ * Všetko si múdro urobil.
10. Zem je plná tvojho stvorenstva. _____ * Dobroreč, duša moja, Pánovi. — R.

alebo

- Ž 33 (32)
1. Pá - no - vo slo - vo je prav - di - vé _____ * a verné všetko je - ho ko - na - nie.
2. Mi - lu - je spravodlivosť a právo; _____ * milosti Pánovej plná je zem. — R.
3. Pánovým slovom povstali nebesia, _____ * a dychom jeho úst všetky ich voje.
4. Ako do vreca hromadí morské vody, _____ * ako do nádrží zlieva oceány. — R.
5. Blažený národ, ktorého Bohom je Pán, _____ * blažený ľud, ktorý si on vyvolil za dedičstvo.
6. Pán hľadá na všetko z neba _____ * a vidí všetkých ľudí. — R.

text: LEKCIONÁR I, SSV 1990, s. 171
nápev: Bohuslav Korejs
/ českéj pôvodiny upravil la-us

po druhom čítaní

Gen 22, 1-18 alebo kratšie o Abrahámovej obete

text: LEKCIONÁR I, SSV 1990, s. 73
nápev: gregoriánsky 2. tónus
spracoval la-us

Ž 16 (15)

1. Ty, Pa - ne, si môj podiel na dedičstve a na ka - lichu, * v твоjich rukách je môj o - sud.
2. — Pána mám vždy pred očami; * a pretože je po mojej pravici, | nezakolíšem sa. — R.
3. Preto sa raduje moje srdce + a moja duša plesá, * aj moje telo odpočíva v nádeji.
4. — Lebo nenecháš moju dušu v podsvetí, * a nedovolíš, | aby tvoj svätý videl porušenie. — R.
5. Ukážeš mi cestu života. + U teba je plnosť radosti, * po tvojej pravici večná slasť. — R.

po treťom čítaní

Ex 14, 15-15, 1
o prechode cez Červené more
(nevynecháva sa)

text: LEKCIONÁR I, SSV 1990, s. 175
nápev: Jozef Olejník
z českej pôvodiny upravil la-us

Ex15

1. Spie - - - - - vaj - me Pá - novi, * le - - - - - bo sa pre-slá - vil.
2. Koňa i jazdca zmietol do mora, * Pán je moja sila a udatnosť, | on ma zachránil.
3. On je môj Boh, | chcem ho velebiť; * Boh môjho otca, | budem ho chváliť. — R.
4. Pán je ako bojovník, * Jahve je jeho meno.
5. Faraónove vozy a jeho vojsko zmietol do mora; * jeho najlepší bojovníci utonuli v Červenom mori. — R.
6. Vlny ich pokryli; * stá kameň klesli do hĺbín.
7. Tvoja pravica, Pane, vyniká mocou, * tvoja pravica, Pane, zasiahla nepriateľa. — R.
8. Vovedieš ich | a zasadiš na vrchu svojho dedičstva, * v svojom bezpečnom príbytku, | ktorý si ty, Pane, urobil;
9. vo svätyni, | ktorej základy kládli tvoje ruky, Pane. * Pán bude kraľovať naveky a navždy. — R.

po štvrtom čítaní

Iz 54, 5-14 o novom Jeruzaleme

Ž 30 (29)

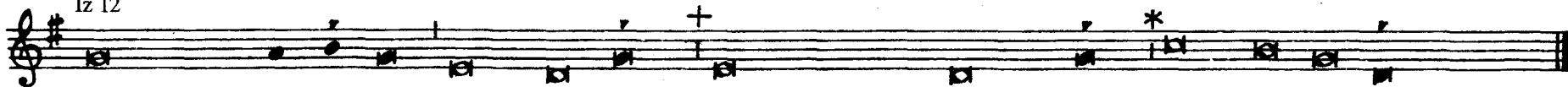

1. Bu-dem Ťa, Pa-ne, o-sla-vo-vat', že si ma vy-slo-bo-dil, * a že si nedovolil aby sa moji nepriatelia radovali na-do mnou.
2. Pa-ne, vyviedol si ma z ríše zosnulých, * navrátil si mi život, aby som nezostúpil do hrobu. — R.
3. Na harfe hrajte Pánovi, jeho svätí, * vzdávajúce vďaka jeho menu svätému.
4. Lebo len chvíľu trvá jeho hnev, * ale celý život jeho láskavosť.
5. Podvečer je nám hosťom plač * a radosť nad ránom. — R.
6. Čuj, Pane, a zmiluj sa na-do mnou; * Pane, buď mi na pomoci.
7. Môj nárek si obrátil na tanec, * Pane, Bože môj, naveky Ťa chcem velebiť. — R.

po piatom čítaní

Iz 55, 1-11 o spáse, dare pre všetkých

Iz 12

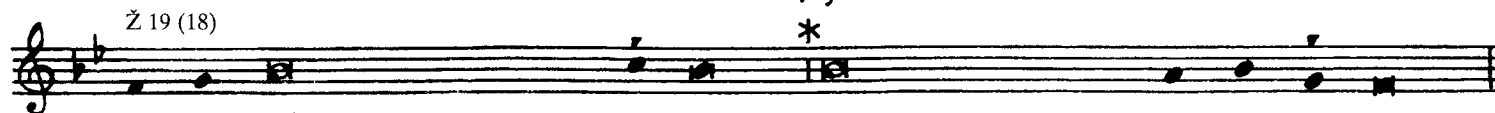

1. Hľa, Boh je mo-ja spá-sa; dúfam a nebo-jím sa, + lebo moja sila a chvála je Pán; * on sa mi stal záchrancom. — R.
2. Budete čerpať vo-du s ra-dos-ťou, * z pra-me-ňov spásy. — R.
3. Oslavuj - te Pá-na, vyzývajte jeho meno, + ohlasujte medzi národmi jeho zázraky, * pamätajte, že jeho meno je vznešené. — R.
4. Spievaj - te Pánovi, lebo urobil veľké veci; * nech je to známe po celej zemi. — R.
5. Plesaj a jasaj, obyvateľka Siona, * lebo veľký uprostred teba je svätý Izrael. — R.

po šiestom čítaní

Bar 3, 9-15. 32-4, 4 o prameni múdrosti

text: LEKCIONÁR I, SSV 1990, s. 181
nápev: gregoriánsky 8. tónus
spracoval la-us

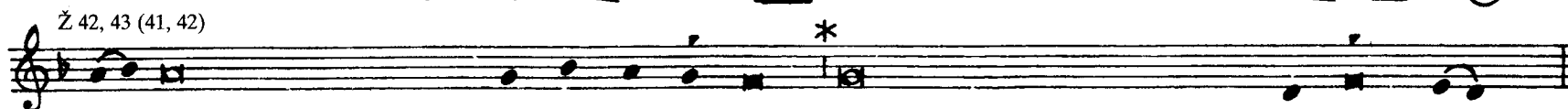
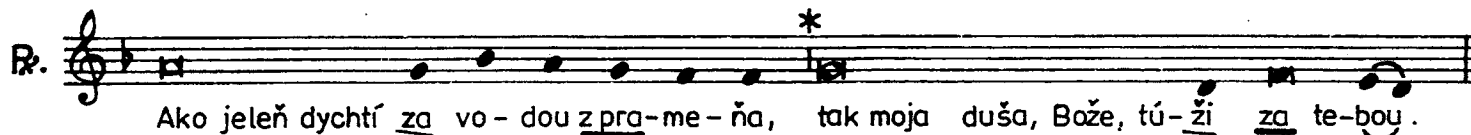

1. Zá-kon Pánov je doko-na-lý, * osvie - - - žu - je du - šu.
2. Svedectvo Pánovo je hodno-ver-né, * dáva múdrost' maličkým. — R.
3. Rozhodnutia Pánove sú správne, * potešujú srdce.
4. Prikázania Pánove sú jasné, * osvecujú oči. — R.
5. Bázeň pred Pánom je úprimná, * trvá naveky.
6. Výroky Pánove sú pravdivé, * a všetky spravodlivé. — R.
7. Vzácnejšie sú než zlato, * než veľký drahokam,
sladšie sú než med, * než medové kvapky z plástu. — R.

po siedmom čítaní

Ez 36, 16-28

o novom srdci a novom duchu

1. Po Bohu žízni moja duša, I po Bo - hu ži - vom; * kedyže už prídem k nemu I a u - zriem Božiu tvár? — R.
2. Ved'som putoval ku vznešenému stánku * a vstupoval do domu Božieho.
3. S radostným plesaním a piesňou ďakovnou, * uprostred zástupov, sláviacich sviatky. — R.
4. Zošli svoje svetlo a svoju pravdu: +
ony nech ma sprevádzajú * a privedú na tvoj svätý vrch a do tvojich stánkov. — R.
5. I pristúpim k Božiemu oltáru, +
k Bohu, ktorý ma naplňa radosťou i plesaním, * a citarou ťa, Bože, I môj Bože zvelebím. — R.

text: LEKCIONÁR I, SSV 1990, s. 138
nápev: gregoriánsky „tonus peregrinus“
spracoval la-us

po siedmom čítaní, ak sa slávi krst

možno spievať medzispev z Iz 12, ako po
5. čítaní, alebo medzispev na tomto liste

text: LEKCIONÁR I, SSV 1990, s. 183
nápev: gregoriánsky 1. tónus
spracoval: la-us

Ž 31 (50)

1. Bo - že, stvor vo mne srd-ce čis-té * a v mojom vnútri obnov du-cha pev-ného.
2. — Neodvrhuj ma spred svojej tváre — * a neodnímaj mi svojho ducha svätého. — R.
3. Navráť mi radosť z tvojej spásy — * a posilni ma duchom veľkej ochoty.
4. — Poučím blúdiacich o tvojej cestách — * a hriešnici sa k tebe obrátiť. — R.
5. Ved' ty nemáš záľubu v obete, — * ani žertvu neprijmeš odo mňa.
6. — Obetou Bohu milou je duch skrúšený; * Bože, ty nepohrdaš srdcom skrúšeným a poníženým. — R.

R. Bo - že, stvor vo mne srd-ce čis-té.

Glória

Hneď po poslednom čítaní zo Starého zákona s príslušným medzispevom a modlitbou sa rozsvietia svetlá, začnú sviece na oltári a kňaz zaintonuje „Sláva Bohu na výsostiach“. Pokračujeme v speve Glória, alebo, ak nápev nedovolí nadviazať, spievame od začiatku hymnus Glória. Pritom môžu zvonit zvony.

modlitba

K: Modlime sa... veky vekov. V: Amen.

epiškola

Rím 6,3-11...Počuli sme Božie slovo. V: Bohu vďaka.

Slávnostné aleluja

Vstaneme. Kňaz, prípadne žalmista zaspieva Aleluja, zopakujeme. Môže sa použiť aj tradičný hudobne bohatší nápev – s ľudom však zopakujeme Aleluja ako respozórium.

(K) A-le - - - lu - ja.

Slávnostné aleluja ako respozórium

Ž 118 (117)

A-le-lu-ja, a-le-lu-ja, a-le-lu-ja.

U-sla - vujte Pána, lebo je dob-rý, * lebo jeho milosrdenstvo tr-vá na-ve-ky.

man.

1. Oslavujte Pána, lebo je dobrý, — * lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
2. — Teraz nech hovorí Izrael, že Pán je dobrý, — * že jeho milosrdenstvo trvá naveky. — R.
3. Pánova pravica mocne zasiahla, — * Pánova pravica ma zdvihla.
4. — Ja nezomriem, budem žit' — * a vyrozprávam skutky Pánove. — R.
5. Kameň, čo staviteľa zavrhli, — * stal sa kameňom uholným.
6. — To stalo na poryn Pána; — * vec v našich očiach obdivuhodná. — R.

Evanjelium s úvodným a záverečným dialógom ako obvykle. Homília.

LITURGIA KRSTU

Nasleduje po homílii. Kňaz s prisluhujúcimi prídu ku krstiteľnici, a ak sa má vysluhovať krst, prídu tam i katechumeni. Kňaz sa prihovori prítomným (Bratia a sestry...). Potom sa spievajú litánie. Ak treba ísť ku krstiteľnici v dlhšom sprievode, litánie sa spievajú počas procesie a príhovor je až potom.

Ak sa nevysluhuje krst, ani nespätí voda, vynechajú sa litánie, hneď je posvätenie vody, odpoveď „amen“ a nasleduje obnovenie krstných sľubov.

litánie

Predspevujú dvaja speváci. Stojíme. Do litánií možno vsunúť aj mená iných svätých, najmä meno patróna kostola alebo obce a mená patrónov krstencov.

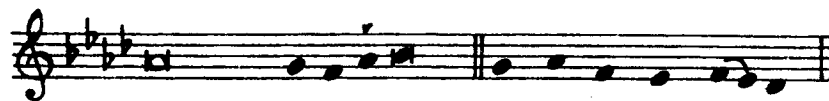
Pa-ne, zmiluj sa.	Pa-ne, zmi-luj sa.
Kriste, zmiluj sa.	Kriste, zmi-luj sa.
Pa-ne, zmiluj sa.	Pa-ne, zmi-luj sa.

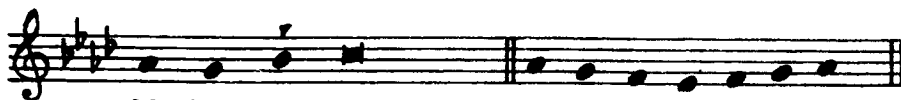
Svätá Mária, Matka Božia,	o-ro-duj za nás.
Svätý Michal,	o-ro-duj za nás.
Svätí Boží an-jeli,	o-ro-dujte za nás.

Svätý Ján Krstiteľ,
Svätý Jozef,
Svätý Peter a Pavol,
Svätý Andrej,
Svätý Ján,
Svätá Mária Magdaléna,
Svätý Štefan,
Svätý Ignác Antiochijský,
Svätý Vavrinec,
Svätý Vojtech,
Svätý Ján Nepomucký,
Svätá Perpetua a Felicita,
Svätá Agnesa,

Svätý Gregor,
Svätý Augustín,
Svätý Atanáz,
Svätý Bazil,
Svätý Martin,
Svätý Benedikt,
Svätý Cyril a Metod,
Svätý Andrej-Svorad a Benedikt,
Svätý František a Dominik,
Svätý František Xaverský,
Svätý Ján Mária Vianney,
Svätá Katarína Sienská,
Svätá Terézia Avilská,
Všetci Boží svätí a sväté,

Buď nám mi-los-ti-vý, o-chra-ňuj nás, Pa-ne.
Od všetkého zla,
Od každého hriechu,
Od večnej smrti,
Pre tvoje vtelenie.
Pre tvoju smrť a zmŕtvychvstanie,
Pre zoslanie Ducha Svätého,

My hrieš - ni - ci pro-sí - me ťa, vyslyš nás.

ak bude krst:

Udel vo svojom krste milosť znovu-zrodenia týmto svojim vyvoleným, prosíme ťa, vyslyš nás.

ak nebude krst:

Posväť svojou milosťou túto vodu, prosíme ťa, vyslyš nás.
z ktorej sa ti zrodia synovia a dcéry, prosíme ťa, vyslyš nás.
Ježišu, Synu Boha živého,

modlitba – ak bude krst: (K) ... Skrze Krista, nášho Pána. (V) Amen.

svätenie krstnej vody: (K) Bože, tvoja neviditeľná moc...
...povstali s ním aj k životu. Skrze Krista, nášho Pána. (V) Amen.

zvolanie – Kňaz medzitým vytiahne veľkonočnú sviecu z vody.

krst katechumenov – ak sa koná, prípadne aj birmovanie

obnovenie krstných sľubov

Vstaneme. kňaz nás osloví a so zažatými sviecami odpovedáme na otázky („Zriekam.“ „Verím.“). Kňaz zakončí modlitbou K Všemohúci Boh, Otec... v Kristu Ježišovi, nášmu Pánovi. V: Amen.

Kňaz nás pokropí svätenou vodou a medzitým spievame antifónu Tiekla voda (Liturgický spevník č.609, JKS č. 484)

Tiekla voda z pravej strany svätyně, aleluja,
Krstom v nej sme povolani k nevine, aleluja.
Zmiluj sa nad nami, Bože, v nekonečnej milosti,
zľutovanie tvoje môže zotrieť naše nečnosti.

Vynechá sa vyznanie viery.

modlitba veriacich

LITURGIA EUCHARISTIE

Spievame spev pri príprave obetných darov a omša pokračuje ako obvykle.

spev na prijímanie

Náš veľkonočný bará - nok Kris - tus bol

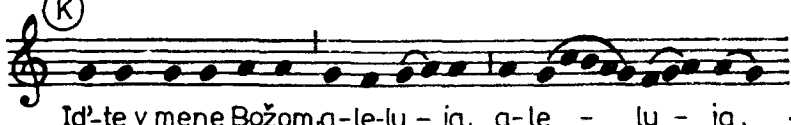
o-beto-va - ný; — preto sláx-me tú - to veľkonočnú hosti-nu súprimnou ra-dos - tou.

man.
ped.

slávnostná formula prepustenia ľudu

Id'-te v mene Božom, a-le-lu - ja, a-le - lu - ja.

Bohu vďaka, a-le-lu - ja, a-le - lu - ja.

text: RÍMSKY MISÁL 1980, s. 224
hudba: Tomáš op.

Obrad „Vzkriesenia“

eucharistická procesia na oslavu vzkrieseného Pána.

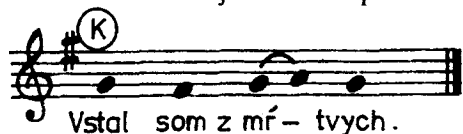
Je to osobitný obrad, ktorý má v našich krajoch dávnu tradíciu. Môže sa konať po veľkonočnej vigílii.

Po modlitbe po prijímaní celebrant si vezme biely pluviál (alebo môže ostať aj v omáte), zide pred oltár, kľakne si (chrptom k ľudu) a incenzuje Svätosť.

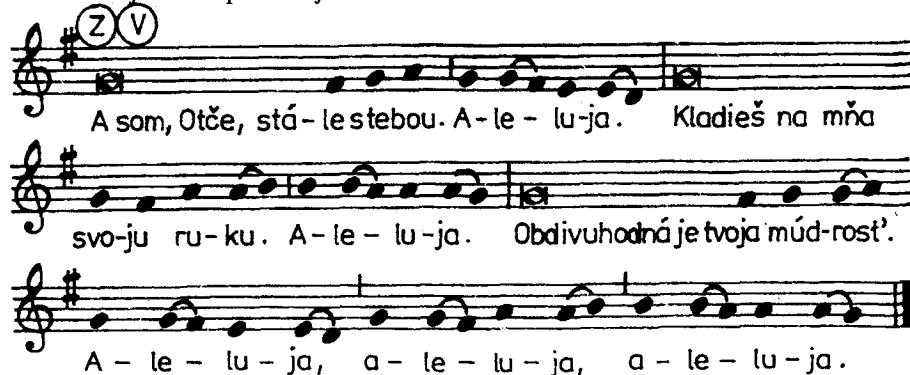
Potom vstane, obráti sa tvárou k veriacim a povie takto alebo podobne:

Kňaz: Drahí bratia a sestry, v tejto Veľkonočnej vigílii sme oslávili Kristovo veľkonočné tajomstvo. Kristus vstal z mŕtvych, premohol smrť a hriech a priniesol nám nový život. Kristus nás vykúpil svojím krížom a zmŕtvychvstaním. Raduje sa celá Cirkev, ozdobená žiarou Pánovej slávy, a aj tento chrám zaznel jasavým spevom. Nech aj okolo tohto chrámu a v celej našej farnosti zaznie chválospev na oslavu víťazného Pána.

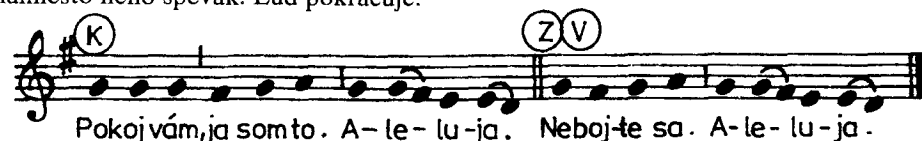
Celebrant sa obráti k oltáru a zaintonuje on alebo spevák:

Zbor alebo aj veriaci pokračujú:

Celebrant prijme náplecné véľum, vezme do rúk monštranciu a zaintonuje on, alebo namiesto neho spevák. Ľud pokračuje:

To sa opakuje ešte dvakrát vždy vyšším hlasom.

Potom kňaz alebo spevák zaspieva:

Všetci pokračujú v piesni (JKS 192), podľa možnosti so sprievodom organa, pričom zvoní zvon. Nevadí, ak kňaz nezaspieval v predpísanej tónine: kvintsextakord D^7 v organovom sprievode je harmonicky tak silno určujúci, že veriaci začnú bez ťažkostí hneď spievať slovo *Aleluja* od predpísaného tónu *c*. Sprievod ide cez kostol a okolo kostola podľa miestnych okolností.

Pri návrate speváci intonujú chválospev **Teba, Bože, chváľime**. Ľud pokračuje. Keď celebrant príde k oltáru, položí monštranciu na oltár. Po skončení chválospevu kňaz alebo spevák intonuje **Tantum ergo – Čtíme túto Svätosť**.

Ak sa nemôže konať procesia, kňaz po intonácii *Pán Ježiš vstal z mŕtvych* položí Svätosť na oltár, stane si pred oltár (chrptom k ľudu) – a pripojí sa k spevu. Potom je *Tantum ergo – Čtíme túto Svätosť*.

Pri druhej strofe eucharistického hymnu kňaz incenzuje Svätosť a po skončení hymnu povie:

Kňaz:

Nebo a zem sa tešia. Aleluja.

Ľud:

Z tvojho zmŕtvychvstania, Kriste. Aleluja.

Kňaz:

Modlime sa... žiješ a kraľuješ na veky vekov.

Ľud:

Amen.

Kňaz prijme náplecné véľum, vezme do rúk monštranciu a požehná ľud, pričom nič nehovorí. Potom uloží Svätosť do svätostánku. Pritom sa môže predniesť vhodná aklamácia, napr. *Christus vincit*.

Na zakončenie sa zaspieva **Veľkonočná mariánska antifóna**.

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

Úvodný spev

„Toto je deň, ktorý učinil Pán.“ (Ž 118)

Veľkonočná nedeľa je ústredným bodom liturgického roku. Oslavujeme v nej tajomstvo zmŕtvychvstaleho Krista. Je osou jednotlivcov i dejín ľudstva. Každá nedeľa je odleskom veľkonočnej nedele.

Pán na-o-zaj z mŕtvych vstal, a-le - lu - ja. On je moc-ný, patrí mu slá-va, a-le - lu - ja.

D D7maj F7 B GmGm Ab E4 E D A F F7maj Ebdim7 H Ebdim7 F7 B F#4 F# E H

Antifónu možno viackrát opakovať, stupňovať počet spievajúcich, hlasitosť organa, improvizácie ďalších nástrojov.

text podľa vzoru v RÍMSKOM MISÁLI, s. 226 (porov. Lk 24,34; Zj 1,6)
hudba: Katarína Vl.

Responzóriový žalm

To-to je deň Krista Pá - na, radujme sa, a-le - lu - ja.

Ž 118 (117)

1. Oslavujte Pána, le - bo je dobrý, * lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

1. Oslavujte Pána, lebo je dobrý, * lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
2. Teraz nech hovorí Izrael, že Pán je dobrý, * že jeho milosrdenstvo trvá naveky. — R.
3. Pánova pravica mocne zasiahla, * Pánova pravica ma zdvihla.
4. Ja nezomriem, budem žiť * a vyrozprávam skutky Pánove. — R.
5. Kameň čo stavitelia zavrhl, * stal sa kameňom uholným.
6. To sa stalo na pokyn Pána, * vec v našich očiach obdivuhodná. — R.

Obete dnes veľkonočnej... veľkonočná sekvencia

vo veľkonočnej nedeli povinná,
v dňoch cez oktávu podľa rubrovôle

② O - be - te dnes veľ - ko - noč - nej, kre - sťa - nia chvá - lu vzdaj - me.

②② Ba - ró - nok ov - ce spa - sil : Kris - tus ne - vin - ný zmie - ril hrieš - ni - kov s Ot - com na več - né ča - sy.
Ži - vot ni smrť sa pret - li, v čud - nom sú - bo - ji stret - li : Mŕt - vy pán ži - vo - ta vlád - ne ži - vý.

② Povedz nám Má - ri - a, čo no - vé si vi - de - la ? Prázdny hrob Krista ži - vé - ho a slá - vu Je - ho, zmŕtvychvsta - lé - ho;
bo - li tam an - je - li, len plachty sa be - le - li. Vstal Kristus, svi - tá ná - de - ji, pred va - mi i - de do Ga - li - le - y.

②② Kris - tus, to vie - me sa - mi, na - o - zaj z mŕ - tvychvstal. Zmi - luj sa nad na - mi Ví - ťaz náš Kráľ.

Ak sú podmienky k striedaniu hlasov, môžu úseky označené Z spievať ženy a úseky označené Z Z muži alebo celý zbor.

text „Victimae paschali laudes“: Vipo Burgundský, pred r. 1050
slovenský preklad: Ján Matúš, 1988
nápev: gregoriánsky z 11. stor.
spracoval la-us
pre liturgiu povolila SLK

alelujový verš

gregoriánsky 6. tónus

Spev na prijímanie

je ten istý ako v omši na vigliu

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

R.

Kris-tus, náš veľkonočný Baránok bol obetova-ný. Preto slávme sviat-ky v Pá - novi. Porov. Kor 5, 7b - 8a

man.

PROCESIA PO VEŠPERÁCH VEĽKONOČNEJ NEDELE

Slávnosť sa koná v čase vešpier.

Ak by sa namiesto vešpier konala bohoslužba slova, treba vziať prvé čítanie 1 Pt 1, 17-21 a evanjelium Lk 24, 12-25 s responzóriovým žalmom 15 (lekcionár I, s. 255, 256).

Kňaz vystaví na oltár Najsvätejšiu sviatosť v monštrancii. Kľakne si a počas eucharistickej piesne incenzuje Sviatosť.

Potom sa konajú slávnostné vešpery (prípadne bohoslužba slova). Po záverečnej modlitbe sa kňaz obráti k ľudu a povie:

Drahí bratia a sestry, toto je deň, ktorý učinil Pán: plesajme a radujme sa z neho. Aleluja. Deň vzkriesenia Ježiša Krista je najslávnejším dňom a veľkonočná radosť je najväčšou radosťou. Ohlasujme radostnú zvesť o vykúpení, ďakujme zmŕtvychvstalému Kristovi, ktorý je medzi nami, za tento deň a oslavujme ho.

Kňaz incenzuje Sviatosť, obráti sa k ľudu a zaintonuje:

Intonovať môže aj spevák.

Zbor alebo aj veriaci pokračujú:

Ja som s va - mi.

Po všetky dni až do skončenia sveta. A - le - lu - ja.

Ja som Prvý a posledný a živý. A - le - lu - ja. Bol som mŕtvy a žijem na ve-ky ve-kov. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

Celebrant prijme náplecné véľum, vezme do rúk monštranciu, obráti sa k ľudu. On alebo namiesto neho spevák zaintonuje a zbor alebo aj ľud pokračujú

To sa opakuje ešte dvakrát vždy vyšším hlasom. Potom kňaz alebo spevák zaspieva (JKS 192):

Alebo: *Raduj sa Cirkev Kristova*. (JKS 201). Všetci v piesni pokračujú. Sprievod sa koná podľa miestnych okolností.

Po návrate speváci intonujú chváľospev **Teba, Bože, chváľime**. Ľud pokračuje. Keď celebrant príde k oltáru, položí monštranciu na oltár. Po skončení chváľospevu celebrant alebo spevák intonuje **Tantum ergo – Cťíme túto Sviatosť**.

Ak sa procesia konať nemôže, kňaz po intonácii piesne *Raduj sa, Cirkev Kristova* položí Sviatosť na oltár, stane si pred oltár (chrbtom ľudu) a pripojí sa k spevu. Potom je hymnus *Teba, Bože, chváľime*. Po ňom eucharistická pieseň *Tantum ergo – Cťíme túto Sviatosť*.

Pri druhej strofe eucharistickej piesne kňaz incenzuje Sviatosť a po skončení hymnu povie:

Kňaz: Pane, zostaň s nami, lebo sa zvečerieva. Aleluja.

Ľud: **A deň sa už chýľil. Aleluja.**

Modlime sa.

Chvíľka ticha.

Pane Ježišu, vo vznešenej Oltárnej sviatosti zanechal si nám pamiatku svojho umučenia a zmŕtvychvstania; prosíme ňa, pomáhaj nám uctievať tajomstvo tvojho tela a krvi s takou vierou a láskou, aby sme vždy pociťovali účinky tvojho vykupiteľského diela. Lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov.

Všetci: **Amen.**

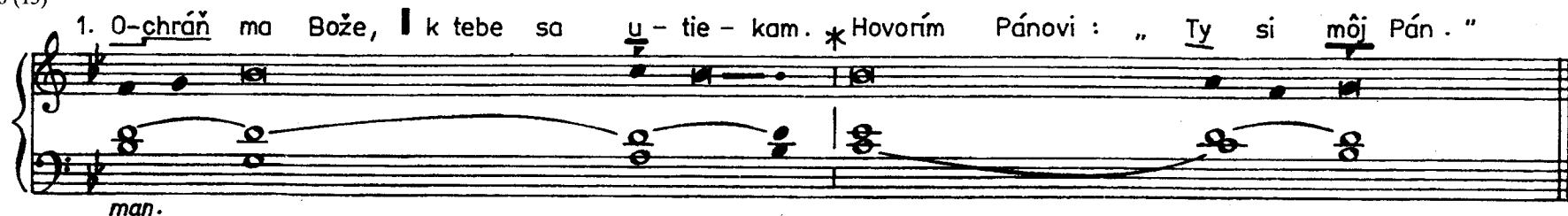
Kňaz prijme náplecné véľum, vezme do rúk monštranciu a požehná ľud, pričom nič nehovorí. Potom uloží Sviatosť do svätostánku. Ľud môže medzitým predniesť vhodnú aklamáciu. Na zakončenie sa zaspieva **mariánska veľkonočná antifóna**.

VEĽKONOČNÝ PONDELOK

Responzóriový žalm

Ž 16 (15)

1. Ochráň ma Bože, **I** k tebe sa utiekam . _____ * Hovorím Pánovi : „ Ty si môj Pán . ”
2. _____ Ty, Páne, si môj podiel na dedičstve a kalichu , _____ * v твоjich rukách je môj osud . — R.
3. Velebím Pána, čo ma _____ . V noci ma k tomu moje srdce vyzýva .
4. _____ Pána mám vždy pred očami _____ * a pretože je po mojej pravici, nezakolíšem sa . — R.
5. Preto sa raduje moje srdce ⁺ a moja duša plesá , _____ * aj moje telo odpočíva v nádeji .
6. _____ Lebo nenecháš moju dušu v podsvetí _____ * a nedovolíš, aby tvoj svätý videl porušenie . — R.
7. Ukážeš mi cestu života. ⁺ U teba je plnosť radosti , _____ * po tvojej pravici večná slasť . — R.

(Porov. Kor 5, 7b-8a)

Alelujový verš
(nápev ako na strane 41)

Pre slovenskú liturgickú komisiu
vydalo Cantate, Švabinského 4, 851 01 Bratislava.
Tlač a väzba: Michal Vaško, Ružová 22, 080 01 Prešov
Náklad: 1000 ks
Zostavil: la-US
Noty kreslil Ivan Sťahel.
Sadzba: SGT+

ISBN 80-900452-7-8